

čezmejna gibanja kapitala v primerjavi z gibanji kapitala znotraj države postavljajo v slabši položaj in s tem odvrčajo rezidente od prvo navedenih.

Zaradi sporne ureditve naj bi bil likvidnostni položaj davčno zavezanih investitorjev v primeru tuje nepremičnine slabši kot v primeru nepremičnine v državi. To naj bi imelo za posledico, da naj bi bile naložbe v nepremičnine, ki so zunaj države, manj privlačne v primerjavi z naložbami v nepremičnine v državi, kar bi investitorje lahko odvrnilo od tega, da bi v drugi državi članici zgradili ali kupili stavbo. Izboljšanje likvidnostnega položaja v primeru investicije v nepremičnino v državi naj bi v skladu z ustaljeno sodno prakso predstavljalo davčno ugodnost, ki bi jo bilo treba upoštevati v delu, kjer naj bi šlo za primerjavo konkretnega obravnavanja čisto notranje državnega in čezmejnega dejanskega stanja.

Sicer naj bi bil učinek očitane diskriminatorne ureditve omejen na stavbe, za katere je bilo za gradbeno dovoljenje zaproseno oziroma za katere je bila prodajna pogodba sklenjena pred 1. januarjem 2006, vendar naj prost pretok kapitala s tem ne bi bil odpravljen, saj naj bi regresivna amortizacija za obrabo predstavljala trajajoče dejansko stanje.

Po mnenju zvezne vlade je zgoraj navedena omejitev upravičena z nujnimi razlogi v splošnem interesu, saj naj bi bil namen sporne ureditve spodbujanje gradnje najemnih stanovanj v Nemčiji.

K temu je treba pripomniti, da spodbujanje nacionalnega gospodarstva v skladu z ustaljeno sodno prakso ne predstavlja nikakršnega cilja, ki bi lahko upravičeval omejitev temeljnih svoboščin. Tudi če bi bil cilj spodbujanja gradnje najemnih stanovanj priznan kot negospodarski cilj, stroga omejitev regresivne amortizacije na stavbe v državi ne bi bila niti nujna niti sorazmerna. Spodbujanje gradnje najemnih stanovanj v Nemčiji ne bi bilo prizadeto, če bi bila regresivna amortizacija zagotovljena tudi v primerih nepremičnin v drugih državah članicah.

Zvezna vlada naj torej ne bi navedla nobenih razlogov, ki bi lahko upravičili ugotovljeni poseg v prost pretok kapitala.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemčija) 7. julija 2009 – Alketa Xhymshiti proti Bundesagentur für Arbeit - Familienkasse Lörrach

(Zadeva C-247/09)

(2009/C 233/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alketa Xhymshiti

Tožena stranka: Bundesagentur für Arbeit - Familienkasse Lörrach

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba v primerih, v katerih državljan tretje države zakonito prebiva v eni od držav članic Evropske unije in je zaposlen v Švicarski konfederaciji, zanj in za njegovo ženo, ki je državljanka tretje države, v državi članici stalnega prebivališča uporabiti Uredbo 859/2003/ES⁽¹⁾, kar povzroči, da mora država članica stalnega prebivališča za delavca in njegovo ženo uporabiti uredbi 1408/71/EGS⁽²⁾ in 574/72/EGS⁽³⁾?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je treba v okoliščinah, navedenih v prvem vprašanju, člene 2, 13 in 76 Uredbe 1408/71/EGS in člen 10(1)(a) Uredbe 574/72/EGS razlagati tako, da se materi, ki je državljanka tretje države, v državi članici stalnega prebivališča lahko zavrne dodelitev družinskih dajatev zato, ker je državljanka tretje države, čeprav je zadevni otrok državljan Unije?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 124, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 74, str. 1).

Tožba, vložena 7. julija 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Ciper

(Zadeva C-251/09)

(2009/C 233/09)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: C. Zadra in I. Khatziagiannis)

Tožena stranka: Republika Ciper

Predloga tožeče stranke

— Sodišče naj razglasi, da Republika Ciper ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 4(2) in 31(1) Direktive 93/38/EGS⁽¹⁾ in člena 1(1) Direktive 92/13/EGS⁽²⁾;